

Krzysztof Żołnierowicz (18 I 1962 - 27 V 2020)



Krzysztof Żołnierowicz (Archiwum Krzysztofa Żołnierowicza)

Bydgoszcz w ciągu miesiąca straciła dwóch mistrzów międzynarodowych. 10 maja 2020 roku zmarł Jerzy Pokojowczyk, a 27 maja 2020 roku Krzysztof Żołnierowicz. Krzysztof Żołnierowicz nie stanął na podium finałów mistrzostw Polski tak jak inni znani bydgoscy szachiści: Jerzy Pokojowczyk i Andrzej Maciejewski, ale ze względu na osiągnięte wyniki w licznych turniejach stał się jednym z najważniejszych szachistów w historii szachów na Kujawach i Pomorzu. Bydgoszczanin miał na swoim koncie między innymi: dwa medale mistrzostw Polski w szachach szybkich (II miejsce Katowice 1989, III miejsce Dębica 1990), złoty medal mistrzostw Polski w szachach błyskawicznych (Gdynia 1990), trzy medale drużynowych mistrzostw Polski (II miejsce Bydgoszcz 1990, III miejsce Gdynia 1982, III miejsce Kule 1983), dwa medale akademickich mistrzostw Polski (I miejsce Wrocław 1987, III miejsce Wrocław 1988), II miejsce w championacie kraju juniorów do lat 20 (Olecko 1981).

Krzysztof Żołnierowicz urodził się 18 stycznia 1962 roku w Bydgoszczy. W 1975 roku pojechał z rodzicami nad Jezioro Balaton, gdzie poznał szachistę mongolskiego z Ułan Bator. W partiach z bydgoszczaninem zawodnik wygrywał pozycję król i pionek przeciwko królowi, a remisował w odwrotnej sytuacji. Ta umiejętność zagranicznego gościa wpłynęła na dalsze losy Żołnierowicza. Z uwagi na to, iż do ośrodka, w którym mieszkał dochodziły tygodniówki z kącikami

szachowymi młody Żołnierowicz rozpoczął ich studiowanie oraz otrzymał od ojca komplet szachów. Po powrocie do Polski zaopatrzył się w pierwszą książkę szachową i rozpoczął uczęszczać na zajęcia do bydgoskiego MDK 2 na Szwederowie.

W połowie lat 70. XX wieku stał się członkiem bydgoskiego klubu KS Formet i pod okiem Juliana Gralki poznawał tajemnice królewskiej gry. Żołnierowicz wchodził w skład drużyny I LO, w której oprócz niego występował znany później dziennikarz i korespondent telewizyjny Mariusz Max Kolonko. Po ukończeniu liceum Żołnierowicz rozpoczął studia na kierunku filologia klasyczna w toruńskim UMK.

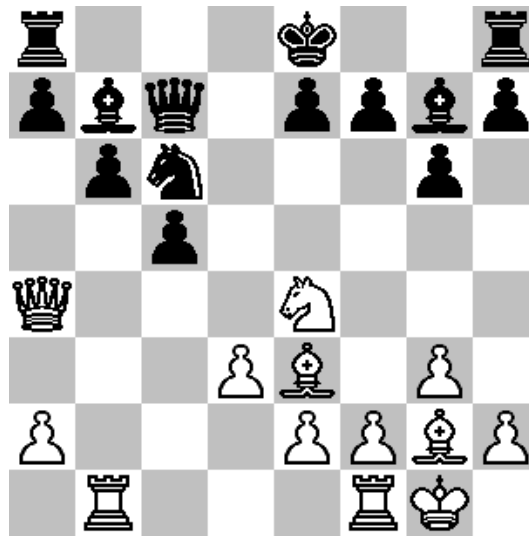
W czasie swojej kariery szachowej bronił barw wielu klubów: Formetu Bydgoszcz, Chemika Bydgoszcz, Piasta Słupsk, AZS UMK Toruń czy ostatnio Gambitu Świecie.

Na wniosek Komisji Klasyfikacyjnej Kongres FIDE zatwierdził Żołnierowiczowi tytuł mistrza międzynarodowego w 1988 roku. Razem z bydgoszczaninem tytuły otrzymały tacy przyszli sławni szachiści jak: Wasilij Iwańczuk i Judit Polgar.

W 1982 roku zawodnik z Kujaw wszedł na listę rankingową FIDE z wynikiem 2230 punktów (2674 miejsce na świecie). Bardzo szybko progresował, zaliczając nagły spadek formy w 1985 roku. Najwyżej w międzynarodowej hierarchii znajdował się w lipcu 1988 roku, plasując się na 398 miejscu – 2440 punktów. Powyższe osiągnięcie stawia go na III miejscu pod względem najwyższego rankingu zdobytego przez zawodnika Pomorza i Kujaw do 1989 roku (I miejsce – Andrzej Maciejewski, 1973, 2470; II miejsce – Jerzy Pokojowczyk, styczeń 1982, 2450). W lipcu 1989 roku z wynikiem 2370 punktów zajmował 1153 miejsce na świecie, będąc w fazie zniżkowej – powrót do stanu z lipca 1984 roku.

Krzysztof Żołnierowicz czterokrotnie występował w finałach mistrzostw Polski mężczyzn, broniąc każdorazowo barw Piasta Słupsk. W Poznaniu w 1984 roku zajął przedostatnie XV miejsce (dzielone XIII-XV miejsce) – 6/15 (+3=6-6), ale wygrał cenną partię z Janem Adamskim i miniaturę ze Zbigniewem Szymczakiem. W zawodach pierwsze trzy miejsca zdobyli: Aleksander Sznapiak, Paweł Stempin i Piotr Staniszewski.

[A34] Krzysztof Żołnierowicz – Zbigniew Szymczak 1.Sf3 Sf6 2.c4 g6 3.g3 Gg7 4.Gg2 d5 5.cxd5 Sxd5 6.0–0 c5 7.Sc3 Sc6 8.Sxd5 Hxd5 9.d3 Hd6 10.Ge3 Gxb2 11.Wb1 Gg7 12.Sd2 b6 13.Ha4 Gb7 14.Se4 Hc7



15.Sxc5 1–0

**[D30] Jan Adamski – Krzysztof Żolnierowicz 1.d4 d5 2.c4 e6 3.Sf3 c5 4.cxd5
 exd5 5.g3 Sc6 6.Gg2 Sf6 7.0–0 Ge7 8.Ge3 c4 9.Se5 0–0 10.b3 cxb3 11.Hxb3 Sa5
 12.Ha4 Ge6 13.Sd2 a6 14.Sb3 Sc4 15.Sxc4 b5 16.Ha5 dxc4 17.Hxd8 Wfxd8
 18.Sa5 Gd5 19.Wfc1 Gxg2 20.Kxg2 Sd5 21.Gd2 Wac8 22.a3 Wd7 23.e3 f5 24.Wc2
 Gd8 25.Ge1 Se7 26.Wb1 Sc6 27.Sxc6 Wxc6 28.a4 Wb7 29.f3 Ge7 30.axb5 axb5
 31.d5 Wc8 32.Gb4 Gxb4 33.Wxb4 Kf7 34.e4 fxe4 35.fxe4 Ke7 36.e5 Wc5 37.Kf3
 Wd7 38.d6+ Ke6 39.Wcb2 c3 40.Wc2 Kxe5 41.Wb3 Kd4 0–1**



*Mistrzostwa Polski – Poznań 1984, partia Krzysztof Żołnierowicz – Ignacy Nowak
(Archiwum Krzysztofa Żołnierowicza)*

W 1985 roku w Gdyni Żołnierowicz uplasował się na XI pozycji (dzielone VIII-XIII miejsce) – 7/15 (+3=8-4). O tytule mistrza Polski musiał rozstrzygnąć dodatkowy trójmecz wygrany przez Ignacego Nowaka. II miejsce zdobył Jan Adamski, a III miejsce wywalczył Piotr Staniszewski. W starciu bydgoskich zawodników lepszym okazał się Krzysztof Żołnierowicz.



Mistrzostwa Polski – Słupsk 1985 (Archiwum Krzysztofa Żołnierowicza)

[C54] Jerzy Pokojowczyk – Krzysztof Żołnierowicz 1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Gc4 Sf6 4.d3 Gc5 5.Gb3 0-0 6.0-0 d6 7.c3 Gg4 8.Sbd2 h6 9.h3 Gh5 10.We1 Sh7 11.Sf1 Hf6 12.Sg3 Gxf3 13.Hxf3 Hxf3 14.gxf3 Sg5 15.Kg2 Se6 16.Se2 g5 17.h4 Sf4+ 18.Sxf4 gxf4 19.Wg1 Kg7 20.Kf1+ Kf6 21.Gd2 Wg8 22.Ke2 Se7 23.Wg4 h5 24.Wxg8 Wxg8 25.Wh1 Sg6 26.a4 Gb6 27.Ga2 c6 28.b4 Gd8 29.d4 Kg7 30.dxe5 dxe5 31.c4 Gxh4 32.Gc3 Wd8 33.c5 Wd7 34.b5 Kh6 35.bxc6 bxc6 36.Gc4 Gf6 37.Wb1 Kg7 38.Ga6 Ge7 39.Gc8 Wd8 40.Gf5 Kf6 41.Wb4 Sh4 42.Gh3 Sxf3 0-1

[D34] Krzysztof Pytel – Krzysztof Żołnierowicz 1.d4 d5 2.c4 e6 3.Sf3 c5 4.cxd5 exd5 5.g3 Sf6 6.Gg2 Ge7 7.0-0 0-0 8.Sc3 Sc6 9.Gf4 Gg4 10.dxc5 Gxc5 11.Wc1

We8 12.Sb5 Gb6 13.Sd6 We6 14.Sb5 He7 15.h3 Gh5 16.g4 Hb4 17.Sc7 Gxc7
18.Gxc7 Gg6 19.b3 He7 20.Gh2 Wxe2 21.g5 Sd7 22.Hxd5 Sb6 23.Hb5 Wd8
24.Wfe1 Sd4 25.Ha5 Wd5 26.Sxd4 Wxa5 27.Wxe2 Hf8 28.Wce1 f5 29.We7 f4
30.Wxb7 Wxg5 31.Se6 Wxg2+ 32.Kxg2 Ha8 33.Sc5 Sd7 34.Kg1 Sxc5 35.Wc7 Sd3
36.We7 Hd8 37.Wed7 Ha8 38.h4 Se1 39.Kf1 Sd3 40.h5 Gxh5 41.Wxg7+ Kf8
42.Wxh7 Hh1+ 43.Gg1 Hh3# 0–1

[B42] Krzysztof Żołnierowicz – Zbigniew Jaśnikowski 1.e4 c5 2.Sf3 e6 3.d4 cxd4
4.Sxd4 a6 5.Gd3 Sf6 6.0–0 d6 7.c4 Ge7 8.Sc3 0–0 9.Kh1 Sc6 10.Ge3 Sxd4
11.Gxd4 b6 12.f4 Gb7 13.e5 Sd7 14.Hh5 g6 15.Hh6 dxe5 16.fxe5 Gg5 17.Hh3
Wc8 18.Wad1 He7 19.Ge4 Sc5 20.Gxb7 Hxb7 21.Hg4 Ge7 22.Hf4 b5 23.b4 Sa4
24.Se4 Wxc4 25.Sf6+ Kg7 26.Wf3 h6 27.Wdf1 Gxf6 28.exf6+ Kh7 29.Wh3 h5
30.Hg5 Kg8 31.Hh6 1–0

W swoim trzecim starciu w mistrzostwach Polski w Słupsku w 1989 roku Krzysztof Żołnierowicz zajął ostatnie XVI miejsce. Tryumfował pochodzący z Rygi Aleksander Wojtkiewicz, nowa gwiazda polskich szachów, który z łatwością wygrał turniej. Bydgoszczanin grający kolejny rok w Piaście Słupsk zwyciężył tylko dwukrotnie (w tym ważną wygraną z Aleksandrem Sznapikiem), 6 zremisował (strategiczny remis z Wojtkiewiczem podpisano po 24 posunięciach) i aż 7 zakończył porażką. Co ciekawe nie przegrał partii z medalistami zawodów.

Ciekawa była partia Żołnierowicza z czołowym polskim zawodnikiem Aleksandrem Sznapikiem i remis w bardzo skomplikowanej partii z Pawłem Stempinem.

[B08] Krzysztof Żołnierowicz – Aleksander Sznapik 1.e4 g6 2.d4 Gg7 3.Sf3 d6
4.Sc3 Sf6 5.Gf4 c6 6.Hd2 b5 7.e5 dxe5 8.Sxe5 0–0 9.Ge2 Ge6 10.0–0 Sfd7
11.Sxc6 Sxc6 12.d5 Sd4 13.dxe6 Sxe6 14.Gxb5 Sxf4 15.Hxf4 Sc5 16.Gc4 Gxc3
17.bxc3 Wc8 18.Wfe1 e6 19.Wad1 He7 20.h4 Wc7 21.h5 g5 22.He5 h6 23.Wd4
Sa4 24.Gxe6 Sxc3 25.Gb3 Hxe5 26.Wxe5 Wb8 27.a4 Wb6 28.f4 gxf4 29.Wxf4 Kg7
30.We3 Wbc6 31.Wf5 Wc5 32.Wxc5 Wxc5 33.We7 Wf5 34.g4 Wf4 35.Wxa7
Wxg4+ 36.Kf2 Kf6 37.Wxf7+ Ke5 38.a5 Se4+ 39.Ke3 Wg3+ 40.Wf3 Wg1 41.Wf8
Wg3+ 42.Ke2 Sc3+ 43.Kd2 Se4+ 44.Kc1 Sc5 45.Kb2 Wg7 46.Wc8 Kd6 47.Wh8
Wa7 48.Wxh6+ Ke5 49.Wc6 Sxb3 50.cxb3 Wxa5 51.h6 Wa7 52.Wc5+ Kf6 53.Wh5

**Wh7 54.Wh1 Ke6 55.b4 Kd5 56.Kb3 Kc6 57.Kc4 Kd6 58.b5 Wc7+ 59.Kb4 Wh7
60.Wh5 Kd7 61.Kc5 Kc7 62.b6+ Kb7 63.Kb5 Kb8 64.Kc6 Kc8 65.Kd6 1-0**

**[D34] Paweł Stempin – Krzysztof Żołnierowicz 1.d4 d5 2.c4 e6 3.Sf3 c5 4.cxd5
exd5 5.Sc3 Sc6 6.g3 Sf6 7.Gg2 Ge7 8.0-0 0-0 9.Gg5 cxd4 10.Sxd4 h6 11.Ge3
We8 12.Hb3 Sa5 13.Hc2 Gf8 14.Wad1 Gg4 15.h3 Gh5 16.Sf5 Hc8 17.Sh4 Gc5
18.g4 Wxe3 19.fxe3 Gxe3+ 20.Kh1 Gxg4 21.Wxf6 gxf6 22.Wxd5 Gxh3 23.He4
Sc4 24.b3 Gxg2+ 25.Kxg2 Sb6 26.Hxe3 Hg4+ 27.Hg3 Hxg3+ 28.Kxg3 Sxd5
29.Sxd5 Kf8 30.Sf5 Wc8 31.Kf3 Wc2 32.a4 h5 33.Sd4 Wc1 34.Sf4 h4 35.Kg4 Wh1
36.Sh3 Wd1 37.e3 Wd3 38.Kf3 Ke8 39.Sf4 Wd1 40.Sd5 Kd8 41.Sc3 Wd2 42.Sce2
h3 0,5-0,5.**

W 1990 roku w finale MP w Warszawie bydgoszczanin zajął IX miejsce z dorobkiem 7 punktów z 15 partii (+4=6-5). Lista medalistów po dogrywce przedstawiała się następująco: I miejsce Włodzimierz Schmidt, II miejsce Paweł Stempin, III miejsce Zbigniew Jaśnikowski. „Warto zwrócić uwagę na fakt, że cała drużyna olimpijska zmieściła się w pierwszej szóstce ! O miejsca w tej właśnie szóstce cały czas zawzięcie zabiegali Nowak i autor poniższego sprawozdania. W czółówce przez jakiś czas dzielnie walczył Żołnierowicz, aktualny mistrz Polski w grze błyskawicznej. Potem jednak zdecydowanie przeszedł w stan spoczynku – do grupy z drugiej połowy tabeli. Tam trwała w ogromnym ścisku niesamowita walka” - komentował Jan Przewoźnik.

**[A08] Krzysztof Żołnierowicz – Aleksander Sznepik 1.e4 c5 2.Sf3 e6 3.d3 d5
4.Sbd2 Sc6 5.g3 Gd6 6.Gg2 Sge7 7.0-0 0-0 8.We1 Gc7 9.c3 b6 10.e5 a5 11.d4
Ga6 12.Sf1 b5 13.h4 cxd4 14.cxd4 Gb6 15.g4 Hd7 16.Sg3 f5 17.exf6 Wxf6 18.Ge3
Waf8 19.Se5 Ha7 20.g5 W6f7 21.Sxf7 Wxf7 22.Gh3 Gc8 23.Se2 Gd7 24.Hd2 e5
25.Gg2 e4 26.Sc3 b4 27.Sa4 Gxd4 28.Gxd4 Sxd4 29.Wad1 Sf3+ 30.Gxf3 Wxf3
31.b3 Gxa4 32.bxa4 Hd7 33.Wxe4 g6 34.He2 Wf7 35.We5 d4 36.He4 Sf5 37.Wxa5
Hc7 38.Wa8+ Wf8 39.He6+ Kg7 40.Wxf8 Kxf8 41.We1 1-0**

**[A08] Krzysztof Żołnierowicz – Ignacy Nowak 1.e4 c5 2.Sf3 e6 3.d3 d5 4.Sbd2
Sc6 5.g3 Sge7 6.Gg2 g6 7.h4 h6 8.0-0 Gg7 9.We1 a5 10.a4 b6 11.c3 Wa7 12.exd5
exd5 13.Sb3 Gg4 14.Gf4 0-0 15.Hd2 d4 16.cxd4 Hd5 17.Se5 Hxb3 18.Sxc6 Sxc6**

**19.Gxc6 Gxd4 20.Gxh6 Wc8 21.Gb5 Hxb2 22.Hf4 Ge6 23.Wad1 Kh7 24.Gg5 Gd5
25.h5 f6 26.hxg6+ Kxg6 27.Gh4 Wd8 28.Wd2 Hb4 29.Wde2 Ge5 30.Hxb4 1–0**

W II mistrzostwa Polski w szachach aktywnych, które odbyły się w 1989 roku w Katowicach, szachista kujawski osiągnął największy dotychczasowy sukces w karierze, zdobywając tytuł wicemistrza – 9,5 punktu z 13 partii (złoty medal przegrał gorszą punktacją pomocniczą). Mistrzem Polski został Andrzej Maciejewski (9,5), a brązowy medal przypadł Włodzimierzowi Schmidtowi (9). III MP w szachach aktywnych rozegrano w Dębicy w 1990 roku. Tym razem bydgoszczanin uplasował się na III miejscu – 7,5/11. Tryumfował Krzysztof Pańczyk - 9 punktów, przed Witalisem Sapisem - 7,5 punktu.



*Okładka miesięcznika „Szachy” 9/1989 z wicemistrzem Polski w szachach aktywnych
Krzysztofem Żołnierowiczem*

W 1990 roku w Gdyni Krzysztof Żołnierowicz został mistrzem Polski w szachach błyskawicznych, zwyciężając po dogrywce z Janem Kiedrowiczem 2-0 (I miejsce Krzysztof Żołnierowicz – 10 punktów z 13 partii, II miejsce Jan Kiedrowicz 10 punktów, III miejsce Franciszek Borkowski - 9,5 punktu.

W dniach 1987 roku we Wrocławiu zwyciężył w akademickich mistrzostwach Polski, a rok później w 1988 roku we Wrocławiu wywalczył brązowy medal.

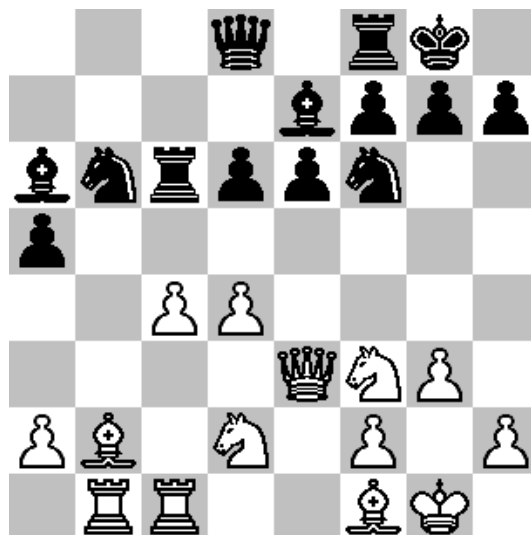


Akademickie mistrzostwa Polski – Wrocław 1987 (Archiwum Krzysztofa Żołnierowicza)

W 1982 roku w Gdyni odbyły się pierwsze rozgrywki I ligi z udziałem bydgoskiego Chemika. Krzysztof Żołnierowicz na IV szachownicy osiągnął wynik 8,5/11, a zespół wywalczył III miejsce. Rok później w Kulach w 1983 roku Chemik z udziałem Żołnierowicza (III szachownica – 6/11) ponownie zdobył brązowy medal. Wicemistrzostwo Polski w 1984 roku bydgoszczanie uzyskali już bez niego, gdyż reprezentował klub Piast Słupsk. W 1990 roku w Bydgoszczy mistrz międzynarodowy uplasował się z Piastem Słupsk na II miejscu (III szachownica – 3,5/8).

W rozgrywkach II ligi w 1987 roku (Rowy, 17-29 września) w reprezentacji Piasta Słupsk (I szachownica) rozegrał jedną z najlepszych partii w swojej dotychczasowej karierze.

[A13] Krzysztof Żołnierowicz - Jan Przewoźnik 1.Sf3 Sf6 2.c4 e6 3.g3 a6 4.Gg2 b5 5.b3 Gb7 6.0–0 c5 7.Gb2 Ge7 8.e3 0–0 9.d4 bxc4 10.bxc4 cxd4 11.exd4 d6 12.Sbd2 Sbd7 13.He2 a5 14.Wfc1 Ga6 15.He3 Sb6 16.Gf1 Wc8 17.Wab1 Wc6



**18.d5 exd5 19.Sd4 Wc7 20.Sf5 Sxc4 21.Sxc4 dxc4 22.We1 Sd5 23.Hd4 Sf6
24.Wxe7 Wxe7 25.Sh6+ gxh6 26.Hxf6 We5 27.Gxe5 dxe5 28.Hxa6 c3 29.Hc4 Hd2
30.Wb3 1-0**

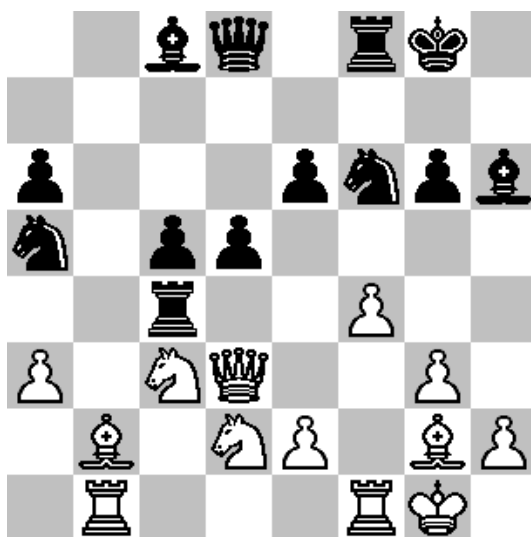
Krzysztof Żołnierowicz przeważnie występował w krajowych openach. Warto przybliżyć kilka ciekawszych występów.

W dniach 18-28 września 1982 roku startował w VI międzynarodowym turnieju juniorów w Tarnowskich Górach. Wśród 16 uczestników znalazło się 10 zawodników z pięciu państw. Zwycięzcą imprezy okazał się Bułgar A. Kurtenkow – 12,5 punktu przed Krzysztofem Żołnierowiczem – 10,5 punktu i Witalisem Sapisem – 9,5 punktu. „Tegorocznym zwycięzcą został Bułgar A. Kurtenkow (...) posiadający jednak manieri, które w przyszłości mogą zamknąć mu drogę do wielu turniejów (...). Nic więc dziwnego, że sympatia sali była po stronie zdobywcy 2 miejsca – Krzysztofa Żołnierowicza. Moim zdaniem Krzysztof jest może najbardziej utalentowanym szachistą spośród naszych 20-latków. Niestety, dobre 2 punkty pogubił przez proste błędy, które nie wiadomo czemu prześladowały właśnie jego. Czechosłowak Vitek grał z nim bez figury tak długo, aż doczekał się podstawki – w efekcie remis. Grając z Kurtenkowem, w miejsce prosto wygrywającego Sf6 Krzysztof zagrał remisujące Hf6, po czym Bułgar... przeżegnał się. Żołnierowicz nie zagra już w turnieju tarnogórskim – chyba, że wiek juniora przesunie się do 21 lat. Ale miejmy nadzieję, że zagra i to bardziej skutecznie” – pisał Ludwik Janion.

[C64] Krzysztof Żołnierowicz – J. Tetzlaff 1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Gb5 Gc5 4.0–0 Hf6 5.Sc3 Sge7 6.Sd5 Sxd5 7.exd5 Sd4 8.Sxd4 Gxd4 9.c3 Gb6 10.d4 exd4 11.We1+ Kf8 12.He2 g5 13.d6 c6 14.Gc4 Gd8 15.cxd4 Kg7 16.f4 Hxd6 17.fxc5 Wf8 18.Wf1 Gc7 19.Wf4 Hb4 20.Wh4 d5 21.Gd3 Wh8 22.Gd2 Hxb2 23.Wf1 Ge6 24.g6 hxg6 25.Gg5 Wxh4 26.Hxb2 Gxh2+ 27.Kf2 Wg4 28.Hxb7 We8 29.Ge3 Gg3+ 30.Kf3 Gb8 31.Hxc6 Wg3+ 32.Kf2 Gd7 33.Gh6+ Kxh6 34.Hxd7 1–0

W dniach 9-23 lipca 1983 roku w Nałęczowie odbył się XIX festiwal szachowy im. PKWN, w ramach którego rozegrano turniej główny, turniej kobiet i turniej otwarty. Nałęczowski open, w którym wystąpił Krzysztof Żołnierowicz należał do najsilniejszych w kraju. Zawodnik Chemika zajął I miejsce w gronie 49 szachistów, zdobywając 8,5 punktu z 11 partii i wypełniając normę mistrzowską. Na kolejnych miejscach podium znaleźli się: T. Karpik (Skra – Komobex Częstochowa) i R. Dudek (Piast Gliwice) – po 7,5 punktu.

[E66] Krzysztof Żołnierowicz – R. Hass 1.Sf3 Sf6 2.c4 g6 3.g3 Gg7 4.Gg2 0–0 5.0–0 d6 6.Sc3 Sc6 7.d4 a6 8.d5 Sa5 9.Sd2 c5 10.Hc2 Wb8 11.b3 b5 12.Gb2 Gh6 13.f4 bxc4 14.bxc4 e5 15.dxe6 fxe6 16.Wab1 Wb4 17.Hd3 d5 18.a3 Wxc4



19.Sxd5 Wd4 20.Sxf6+ Hxf6 21.Gxd4 cxd4 22.Wb8 1–0

X międzynarodowy festiwal szachowy o puchar prezydenta Słupska odbył się 2-15 sierpnia 1987 roku (V kategoria FIDE, średni ranking 2360). Krzysztof Żołnierowicz wywalczył tutaj normę na tytuł mistrza międzynarodowego. „Wyjątkowo udanie startował Żołnierowicz, który już po czterech rundach osiągnął upragnione „+3”. Niestety dwie następne rundy znacznie ten dorobek zmniejszyły (...). Żołnierowicz dzięki zwycięstwom w swoim ulubionym „Tarraschu” z Gdańskim i Redżepagicem także zakończył turniej z 7 p.” – pisał Witalis Sapis. Bydgoszczanin zajął III miejsce za R. Nicevskim z Jugosławii i Witalisem Sapisem. Cała trójka zgromadziła po 7 punktów z 11 partii. W turnieju błyskawicznym wygrał Jacek Gdański – 9,5/11 przed B. Sygulskim i Krzysztofem Żołnierowiczem – po 7,5.

[B72] Krzysztof Żołnierowicz – Z. Bojczuk 1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5.Sc3 g6 6.Ge2 Gg7 7.Ge3 Sc6 8.Sb3 0–0 9.f4 Ge6 10.g4 Sa5 11.f5 Gc4 12.Sxa5 Gxe2 13.Hxe2 Hxa5 14.Gd4 e5 15.fxe6 fxe6 16.h4 e5 17.Ge3 Hb4 18.Gd2 Hxb2 19.Wb1 Ha3 20.Wxb7 Wac8 21.Hd3 Hc5 22.h5 Wc7 23.Wxc7 Hxc7 24.h6 Gh8 25.Wf1 Sxg4 26.Hd5+ 1–0

Jednym z największych sukcesów w karierze Żołnierowicza było zajęcie II miejsca w XIV pucharze Ministra Transportu Żeglugi i Łączności, który odbył się w Warszawie w dniach 23 kwietnia – 3 maja 1988 roku. Turniej przeszedł do historii jako jeden z najsilniejszych w historii polskich szachów. Startowało 102 uczestników, w tym 3 arcymistrzów, 17 mistrzów międzynarodowych, 10 mistrzów FIDE i 98 zawodników z rankingiem FIDE. Ciekawostką był fakt uczestnictwa 8 byłych mistrzów Polski. Do sensacji należało zwycięstwo Aleksandra Wojtkiewicza (8,5/11), który nie posiadał jeszcze w tym czasie rankingu. Po 8 punktów zgromadzili Krzysztof Żołnierowicz, G. Georgadze (ZSRR), Jacek Gdański (Polska), am. R. Chołmow (ZSRR), mm. P. Haba (Czechosłowacja) i J. Pisuliński (Polska). Na dalszych miejscach znaleźli się tacy szachiści jak: mm. Ryszard Skrobek, am. T. Georgadze (ZSRR), mm. Zbigniew Jaśnikowski, mm. Aleksander Sznepik, am. A. Suetin (ZSRR) czy mm. Roman Tomaszewski. Oprócz zajęcia II miejsca bydgoszczanin wypełnił także normę na tytuł mistrza międzynarodowego.

[B50] Adrian Mikhalchishin – Krzysztof Żołnierowicz 1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.c3 Sf6 4.h3 Sc6 5.Gd3 e6 6.Gc2 Ge7 7.0–0 0–0 8.We1 b6 9.d3 Hc7 10.Sbd2 Gb7 11.Sf1

**Wfe8 12.Sg3 Wad8 13.Gd2 Se5 14.Sh2 Ga6 15.Gc1 d5 16.f4 Sxd3 17.Gxd3 dxe4
18.Gxa6 Wxd1 19.Wxd1 c4 20.Shf1 b5 21.Ge3 Hc6 0–1.**

Piotr Szybowicz